

Virpi Ahonen

**KEMIN SEURAKUNTA JA KUUDES LUOKKALAINEN
LÄHELLÄ VAI KAUKANA TOISISTAAN?**

Opinnäytetyö

KESKI-POHJANMAAN AMMATTIKORKEAKOULU

Kansalaistoiminta ja nuorisotyö

Toukokuu 2011

TIIVISTELMÄ

Yksikkö Humanistinen ja kasvatustieteiden yksikkö Ylivieskan yksikkö	Aika Toukokuu 2011	Tekijä/tekijät Virpi Ahonen
Koulutusohjelma Kansalaistoiminta ja nuorisotyö		
Työn nimi Kemin seurakunta ja kuudesluokkalainen, lähellä vai kaukana toisistaan?		
Työn ohjaaja Vesa Nuorva	Sivumäärä 46 + 5	
Työelämäohjaaja -		
<p>Työn tavoitteena oli selvittää Kemin seurakunnan ja kuudesluokkaisten suhdetta. Onko seurakunta lähellä kuudesluokkalaisten elämää?</p> <p>Teoriaosuudessa on käyty läpi kuudesluokkalaisten kehitystä eri osa-alueilla, kirkon tehtävää ja Kemin seurakuntaa.</p> <p>Keväällä 2009 kävin kaikilla Kemin alakouluilla tekemässä kuudesluokkalaisten kyselyn. Vastanneita oli 51 % ikäluokasta. Vastanneiden määrä jäi vähäiseksi, koska kaikilla ei ollut lupalappua huoltajilta mukana. Olen käynyt kaikki vastaukset läpi SPSS-ohjelmalla ja vastaukset ovat taulukko muodossa sekä sanallisesti.</p> <p>Kemin seurakunnan varhaisnuorisotyön toiminnan pohjautuu kerho ja leirityöhön sekä koulutyöhön. Usealle kyselyyn vastanneella oli seurakunnan toiminta vierasta. Kodin suhde seurakuntaan esim. kirkossa käynnit ja uskonnosta puhuminen oli kyselyn mukaan perheessä vähäistä kuudesluokkalaisten mielestä.</p>		
Asiasana 12 – vuotias, Kemin seurakunta, varhaisnuorisotyö, kirkon varhaisnuorisotyö		

ABSTRACT

CENTRAL OSTROBOTHNIA UNIVERSITY OF APPLIED SCIENCES Humanities and Education, Ylivieska	Date May 2011	Author Virpi Ahonen
Degree programme Civic Activity and Youth Work		
Name of thesis Kemi's parish and a sixthgrader, near of far from each others?		
Instructor Dr Vesa Nuorva	Pages 46 + 5	
Supervisor -		
<p>The aim was to find out the relationship between Kemi's congregation and a sixthgrader. Is the parish close enough to sixthgraders' life? In theorypart we have followed sixgrader's process in different fields, the Church's task and Kemi's parish</p> <p>Spring 2009 I visited every primary school in Kemi for making a questionnaire for sixthgraders, which 51 % of the age-class answered. The low amount of answerers was because of missing permission from parents. I have checked all the answers with SPSS-program. You can find the answers in a spreadsheet format as well as verbally.</p> <p>Kemi parish's early youth work is based on club-, camp- and schoolwork. Parish's activities were unknown for most of the answerer's. According to the questionnaire, sixthgraders think their home's relation to the parish is meager concerning visits in Church and talking about religion.</p>		
Key words 12 – year-old, Kemi's parish, early youth work, Church's early youth work		

TIIVISTELMÄ
ABSTRACT
SISÄLLYS

1 JOHDANTO	1
2 KUUDES LUOKKALAINEN	3
2.1 Fyysinen kehitys.....	3
2.2 Psyykinen kehitys	4
2.3 Sosiaalinen kehitys.....	4
2.3 Ajattelun kehittyminen.....	5
2.4 Uskonnollinen kehitys.....	6
3 KIRKON VARHAISNUORISOTYÖ	8
3.1 Viikkotoiminta	9
3.2 Leirit ja retket.....	10
3.3 Tapahtumat	12
3.4 Viestintä.....	13
3.5 Etsivä työ	13
3.6 Yhteistyö.....	14
4 KEMIN SEURAKUNTA	15
4.1 Varhaisnuorisotyö Kemin seurakunnassa.....	16
4.2 Yhteydet koteihin ja kouluihin.....	19
5 TUTKIMUKSEN TEHTÄVÄ JA MENETELMÄ	21
5.1 Tutkimusmenetelmät.....	21
5.2 Kyselyn laatiminen	21
5.3 Kyselylomakkeen rakenne.....	22
5.4 Kyselylomakkeen purku	22
5.5 Tutkimuksen luotettavuus.....	23
6 TUTKIMUSTULOKSET	24
6.1 Seurakunnan ja kodin suhde varhaisnuoren näkökulmasta	26
6.2 Seurakunnan varhaisnuorisotyön kerhotoiminta	30
6.3 Varhaisnuorisotyön leirit	33
6.4 Seurakunnan kiinnostavuus.....	40

7 POHDINTA.....	42
LÄHTEET.....	44
LIITTEET	

1 JOHDANTO

Opinnäytetyöni tavoite on kartoittaa, millainen suhde on Kemin seurakunnalla ja kaupungin kuudennen luokan oppilailla. Onko heidän yhteinen taipaleensa läheinen vai tuntuuko seurakunta paikalta, joka ei kiinnosta ollenkaan. Tätä lähdin tutkimaan Kemin kouluissa keväällä 2009.

Toteutin kaikilla Kemin kaupungin alakouluilla kuudennen luokan oppilailla kyselyn. Kävin jokaisessa luokassa valvomassa kyselyn täyttämistä. Tunnin lopulla kerroin oppilaille seurakunnan toiminnasta ja mahdollisuuksista tulla toimintaan mukaan. Kemin koululaisista osallistui kyselyyn 51 % kuudennen luokan oppilaisista. Lopuilta oppilaisista ei ollut huoltajilta lupalappua antaa tai olivat poissa koulusta. Ilman huoltajan lupalappua ei ollut mahdollisuutta osallistua kyselyyn. Kaikki allekirjoittaneet huoltajat antoivat luvan vastata kyselyyn.

Tavoitteena oli selvittää, miten olemme seurakuntana olleet mukana kuudennen luokan oppilaan elämässä. Kemissä oli keväällä 2009 kuudennen luokan oppilaita 221. Kävin huhtikuun lopussa 2010 Ylivieskassa Keskipohjanmaan ammattikorkeakoulun tiloissa opettaja Reetta Leppälän luona ja hän opetti minulle SPSS:n käyttöä. Statistical Package for the Social Sciences eli SPSS ohjelmalla (Hirsjärvi, Remes & Sajavaara 2007, 318). Kahden päivän aikana sain kaikki kyselykaavakkeet käytyä läpi ja tehtyä kaavioita. Ilman Leppälän opastusta en olisi saanut tuota tehtyä. Kyselyyn oppilaisista vastasi 115. Kyselyssä kävi ilmi, ettemme olleet missään kohdanneet varhaisnuorisotyön eri kerhoissa tai leireillä 73 oppilasta. Meidän toiminnassamme on ollut 42 kuudennen luokan oppilasta. Kyselyn purkamisen jälkeen mietin, miksemme ole kohdanneet noin monta oppilasta omissa toi-

minnoissamme? Huolestuttavampaa oli monen kommentti kyselyn viimeiseen kysymykseen, eli ei kiinnosta. Miksei Kemin seurakunnan varhaisnuorisotyö kiinnosta kaikkia?

Avainsanoina työssä ovat kuudennen luokan oppilas, kirkon varhaisnuorisotyö ja Kemin seurakunta. Kuudennen luokan oppilaat ovat 12-vuotiaita. Olen toiseen lukuun käynyt kehitystään läpi monelta osakantilta katsottuna. Kuudesluokkainen on kohta murrosiässä tai on jo tulossa sekä kokee monenlaisia vaiheita kasvaessaan nuoruuteen.

Kirkon varhaisnuorisotyö käsittää 7 - 14 - vuotiaiden kanssa tehtävän työn. Työala on laaja ja lapsi kehittyy pienestä koululaisesta murrosikään ja nuoruuteen. Kirkon varhaisnuorisotyön tärkeimpiä toimintoja ovat kerhot ja leirit. Koulujen kanssa tehdään paljon yhteistyötä ympäri suomea. Työmuodon tärkeimpiä tehtäviä on kertoa Jeesuksesta, auttaa lapsia kasvamaan hyväksymällä itsensä ja muut juuri sellaisena kun he ovat.

Olen seurakunnan nuorisotyönohjaaja ja työskentelen varhaisnuorisotyössä jo kymmenettä vuotta. Opinnäytetyö on antanut minulle mahdollisuuden tarkastella omaa työaluetani ja työtäni. Matka on ollut mielenkiintoinen ja haastava, koska oma työ on suurennuslasilla.

2 KUUEDESLUOKKALAINEN

Kuudes luokka on viimeinen vuosi alakoulussa. Usein seuraavan vuoden lopussa on siirto ylä-asteelle. Joskus kuudesluokkalaiset ovat jo samassa koulussa yläkoulun oppilaiden kanssa. Iältään he ovat 11 – 12 - vuotiaita.

Ensimmäiseltä luokalta kuudenteen luokkaan on lapsi oppinut paljon uusia asioita. Hän on kasvanut pienestä ekaluokkalaisesta omillaan pärjääväksi esimurrosikäiseksi koululaiseksi. Enää ei koululainen tarvitse äidin ja isän apua kaikissa käytännön asioissa vaan hänellä on omia ajatuksia sekä mielipiteitä. (Jarasto & Sinervo 1998, 28.)

2.1 Fyysinen kehitys

Jokainen lapsi kasvaa omaa tahtiaan. Murrosikä eli varhaisnuoruus vaihtelee jokaisella lapsella. Tyttöillä murrosikä alkaa enemmän kuin pojilla. (Himberg, Laakso, Peltola, Näätänen & Vidjeskog 2000, 91 - 92.) Kaksitoistavuotiaana yleensä kasvetaan paljon vuodessa. Oma ruumis tuntuu oudolta ja hallitsemattomalta. Tuntuu, että on kömpelö ja ruumis ei ole sellainen, kun haluaisi. (Sinkkonen 2010, 41.)

Merkkejä murrosiästä on pojilla runsas pituuskasvu, äänen madaltuminen. Usein myös karvoitus ja sukupuolielinten kehittyminen. Tyttöillä murrosiän alkamisen merkkejä ovat rintojen kasvu ja kuukautisten alkaminen. (Himberg ym. 2000, 91 - 92.)

2.2 Psyykkinen kehitys

Psyykkinen kehitys tarkoittaa, että lapsi oppii toimimaan itsenäiseksi kasvaessaan, että voi irrottautua omista vanhemmistaan. Jokaisen lapsen psyykkinen kehitys on erilainen, koska jokainen syntyy eri perheeseen ja kasvuympäristö sekä lapsuuden kokemat asiat ovat erilaisia. (Hoppu 1996, 36.)

Koulu tuo lapselle uusia kavereita. Kavereiden merkitys lapsuuteen ja nuoruuteen on tärkeää. Kaverit tuovat lapsen maailmaan kilpailua, uusia asioita sekä sosiaalisuutta. Lapsi oppii toimimaan ryhmänä ja saa ryhmän tuen sekä kannustuksen. Ryhmä auttaa lasta sosiaalisuuteen ja taitojen kehittymiseen. (Hoppu 1996, 36.)

Psyykkisen kehityksen tärkeimpiä muotoja on nuoruuteen siirtyessä, oman identiteetin löytäminen sekä vanhemmista etäisyyttä ottaminen. Kaverit tulevat tärkeämmäksi ja heidän kanssaan vietetään vapaa-aikaa. Oma suhde omaan ruumiiseen muuttuu iän myötä. Kasvun ja kehityksen tuomat muutokset menevät ohitse ja ollaan sinut omaan ulkonäköön sekä identiteettiin. (Hoppu 1996, 51.)

2.3 Sosiaalinen kehitys

Sosiaalisilla taidoilla tarkoitetaan sellaisia tilanteita, jossa lapsi pystyy kommunikoimaan toisten ihmisten kanssa ja tuomaan omia asioita esille. Näitä taitoja ovat esim. toiselta lapselta lelun pyytäminen tai pääsemällä mukaan toisten leikkeihin. Tärkeitä taitoja lapselle on myös ymmärtää omia tunteita sekä oppia ilmaisemaan niitä. (Nurmi, Ahonen, Lyytinen, Lyytinen, Pulkkinen & Ruoppila 2006, 54.)

Lapsen sosiaalinen kehitys on yhteydessä kielen ja ajattelun kehitykseen, mutta myös heidän motoristen taitojen karttumiseen (Himberg ym. 2000, 61). Lapsi

leikkii eri ikäkausina erilaisia leikkejä. Leikki auttaa lasta odottamaan omaa vuoroaan, huomioimaan toiset sekä keskustelemaan. Kouluun lähtevä lapsi tarvitsee sosiaalisia taitoja esim. tullakseen toimeen erilaisten ihmisten kanssa ja uskaltuessaan sanomaan omia mielipiteitä. (Himberg ym. 2000, 60 – 61.)

Ennen kymmentä ikävuotta ovat tytöt ja pojat olleet kavereita, jolloin on leikitty yhdessä. Kahdentoista vuoden ikävuoden tienoilla alkaa kavereus muuttua, jolloin pojat alkavat olla omassa ryhmässään ja tytöt omissaan. (Kerhonohjaajan peruskurssi 2007, 34.) Kavereiden merkitys kasvaa tultaessa nuoruusvuosiin. Muutos lapsuudesta on, että itsenäisyys ja oma tahto kasvavat. (Nurmi ym 2006, 54.)

2.3 Ajattelun kehittyminen

Piaget loi kognitiivisen kehityksen teorian, joka uskontokasvatuksen kannalta liittyy erityisesti uskonnollisten kysymysten problematisointiin ja kykyyn ymmärtää uskonnollisia käsitteitä. (Pruuki 2010, 225.)

Piaget loi neljä tasoa, joka kertoo lapsen kognitiivisen kehityksen. Ensimmäisenä on sensomotorinen vaihe, joka on nollasta kahteen vuoteen. Se on lapsella väistönvarainen. Kun hänellä on nälkä, hän itkee ja saa ruokaa. Siitä lapsi pystyy tahdonalaisiin liikkeisiin. Lapsi ymmärtää sen, että ruokaa voi odottaa hetken aikaa tai esine pysyy paikallaan vaikka sitä ei näe. Lapsi ei vielä hahmota omaa persoonaansa. (Pruuki 2010, 225.)

Kahden seitsemänvuotiaana iässä esioperationaalisella kehitysvaihe, jolle on ominaista ajattelun itsekeskeisyys (Pruuki 2010, 225). Lapsi pystyy ymmärtämään ja

tuottamaan kirjoitusta ja numeroita, mutta ajattelusta puuttuu loogisuus. Lapsi on itsekeskeinen ja hän ei pysty asettumaan toisen asemaa. (Pruuki 2010, 225.)

Kolmannessa vaiheessa ajattelun kehityksessä on konkreettisten operaation vaihe, joka on 7 - 12 vuoden iässä (Pruuki 2010, 225). Tässä iässä lapsi pystyy loogiseen ajatteluun, kun kysymyksessä on jotain, mitä voi lapsi käsittää. Lapsi oppii ajan- kulun ja ymmärtää päivät sekä kuukaudet. Hän myös ymmärtää syy - ja seuraus- suhteet. Hän ymmärtää, että jos varastaa niin jää kiinni kaupasta. (Pruuki 2010, 225.)

Neljännessä ajattelun kehityksessä on formaalisten operaatioiden vaihe. Tämä vai- he alkaa 12 vuodesta eteenpäin (Pruuki 2010, 225). Tuolloin lapsi alkaa ymmärtää abstrakteja asioita. Vaikeissa asioissa on ajattelu selkeentynyt ja osataan miettiä oikeita ja vääriä vastauksia. Ongelmiin osataan myös miettiä monenlaisia vasta- uksia. Oma maailmankuva ja ajattelu sekä arvot alkavat tulla omanlaiseksi. (Pruuki 2010, 225.)

2.4 Uskonnollinen kehitys

Lapsen uskonnolliseen kehitykseen vaikuttaa paljon kotikasvatus. Puhutaanko kotona uskosta vai jääkö se koulun uskontotuntiin. Varhaisimpina lapsuuden vuosina luodaan luottamuksellinen suhde vanhempiin ja elämään. Tämä luotta- muksellisuus myös kuvastaa uskonnollista kehitystä. Seurakunta voi myös tarjota lapselle mahdollisuuden saada tietoa uskonnosta ja uskonnollisuudesta.

Seurakunnan leireillä ja kerhoissa puhutaan Jumalasta ja hiljennytään. (Pruuki 2010, 224-226.) Tyttöjen ja poikien uskonnollisuudella on eroja. Tyttöillä uskonto on

tunnevaltaista ja persoonallinen asia. Poikien mietiskelevämpiä, älyllisempiä ja tietopitoisempaa. (Pruuki 2010, 227.)

Ranskalainen Jean Pierre Denenhy pyysi seitsemän – 16 - vuotiaita kertomaan Jumalasta. Hän löysi Piagetin mallin mukaan kolme kehitysvaihetta. (Pruuki 2010, 224 -226.) Ensimmäinen kehitysvaihe seitsemän – 11 vuotiaat lapset kertovat Jumalasta ihmisen kaltaisia asioita esim. Jumalalla on iso valkoinen parta tai Jumala on rikas. Toinen on 11 – 14 - vuotiaat jotka pystyvät käsittelemään Jumalaa persoonallisemmin. Jumalaa kuvataan isoksi, kaikkietäväksi, oikeudenmukaiseksi. Neljätoistavuotiaasta ylöspäin Jumalasta tulee henkilökohtaisempi ja nimitykset muuttuvat. Jumala on läsnä kaikkialla. Jumalasuhte tulee henkilökohtaiseksi. (Pruuki 2010, 226 -227.)

3 KIRKON VARHAISNUORISOTYÖ

Kirkon varhaisnuorisotyöllä tarkoitetaan 7–14- vuotiaiden parissa tehtävää työtä. Varhaisnuorisotyö tarjoaa seurakunnissa tytöille ja pojille suunnattua toimintaa. Seurakunnat tarjoavat kerhoja, leirejä eri- ikäisille varhaisnuorille. Kerhot ja leirit ovat yleensä vuosi tai luokkajaolla, koska 7–14 -vuotias eivät kohtaa toisiaan niin mieltymysten kuin erilaisten taitojen takia. (Huotari 1992, 207.)

Varhaisnuorisotyön tehtävä pohjautuu kaste- ja lähetyskäskyyn Matt. 28:18-20

”Jeesus tuli heidän luokseen ja puhui heille näin :”Minulle on annettu kaikki valta taivaassa ja maan päällä. Menkää siis ja tehkää kaikki kansat minun opetuslapsikseni: Kastakaa heitä Isän ja pojan ja Pyhän Hengen nimeen ja opettakaa heitä noudattamaan kaikkea, mitä minä olen käsenyt noudattaa. Ja katso, minä olen teidän kanssanne kaikki päivät maailman loppuun asti” (raamattu, Matteus, 46)

ja

”Seurakuntien varhaisnuorisotyö pohjautuu kristilliseen ihmiskäsitykseen, johon kuuluu suhde itseen, suhde Jumalaan, suhde lähimmäiseen ja suhde muuhun luomakuntaan. Seurakuntien varhaisnuorisotyössä tuetaan tyttöjen ja poikien kokonaisvaltaista kasvua, kotien kristillistä kasvatusta ja otetaan huomioon eri-ikäisten lasten elämän kysymykset ja hengelliset tarpeet. Toimintaa kehitetään yhteistyössä perheiden, koulujen ja järjestöjen kanssa” (Varhaisnuorisotyön tehtävä ja tarkoitus).

Kirkon ja seurakuntien varhaisnuorisotyön tavoitteena on olla läsnä yksittäisen varhaisnuoren elämässä. Tukemalla muiden alueen organisaatioiden kanssa, alueen lasten elämää. Yhdessä voidaan auttaa tietyn alueen lapsia järjestämällä heille toivomansa toimintaa. Varhaisnuorisotyö auttaa lapsia kehittymään erilaisten toimintojen kautta aikuisuuteen. Näitä ovat kerho - ja leirityö sekä kouluilla tehtävä työ. Kaikessa toiminnassa on mukana elämän ja uskonnon kysymykset sekä hartauselämä. Lapsille annetaan mahdollisuus kokea Jumalan läheisyys ja hengellisyys. (Pietilä 1997, 171.).

Pietilä on kirjoittanut varhaisnuorisotyön eri toiminnoista (Pietilä 1997, 171). Samanlaista varhaisnuorisotyön toimintaa ei ole joka seurakunnassa. Painopisteet vaihtelevat perinteisten ja uusien toimintojen kesken.

3.1 Viikkotoiminta

Kautta aikain on varhaisnuorisotyön kokoavan viikkotoiminnan ykkösenä ollut kerhotyö. Kerhot kokoontuvat joka viikko tai jonkun teeman ympärille esim. pääsiäisaskartelukerho. Kerhot ovat olleet suosittuja kautta varhaisnuorisotyön historian. (Pietilä 1997, 171.)

Kerhoja varhaisnuorille ovat pitäneet työntekijät, kerhonoijaajat, vapaaehtoiset. Kerhonoijaajat ja vapaaehtoiset ovat koulutettuja rippikoulun käyneitä nuoria.

Kerhonoijaamisesta kiinnostuneet nuoret käyvät suunnitellun koulutuksen, jonka on suunnitellut Poikien ja Tyttöjen keskus. Koulutuksessa saadaan mitä kerhonoijaajan tulee tietää lähtiessään pitämään kerhoa. Koulutuksessa käydään läpi varhaisnuoren kehitysvaiheet ja kerhoillan rakenne sekä hartauselämä. Jokainen seurakunta rakentaa oman kerhonoijaajakoulutuksen, joka palvelee heidän kerhotoimintaansa. Osa seurakunnista kouluttaa itse oman nuorensa, mutta useat rovastikunnat ovat järjestäneet koulutuksen yhteisvoimin. Yhteinen koulutus auttaa yhdistämään voimavarat. Tärkeintä koulutuksessa on, että nuoret saavat koulutusta ja tietoa kerhonoipitoon. Ilman koulutusta on vaikea lähteä kerhoa pitämään, koska on kauan aikaa siitä, kun on ollut esim. 7-vuotias. Kerhonoijaaja saa monessa seurakunnassa pienen palkkion kerhonoipidosta. (Kerhonoijaajan peruskurssi 2007, 12, 27.)

Koulutuksessa annetaan tietoa, mitä tarvitsee ottaa huomioon kun pitää kerhoa kerholaisille. Mitä saa kerhossa tehdä ja miten otetaan pieni kerholainen huomioon. (Kerhonohtajan peruskurssi 2007, 12, 27.) Ilman näitä innokkaita nuoria olisi mahdotonta seurakunnissa toteuttaa laaja-alaista kerhotoimintaa. (Huotari 1992, 207.)

Kerhoja on erilaisia. Jotkut kerhot ovat ohjelmakerhoja. Ohjelmakerhon tavoitteena on monipuolinen ohjelma. Siellä leikitään, askareellaan, lauletaan, leikitään. Kerhon joka viikon ohjelma voi olla näin erilainen. Tällä viikolla askarrellaan ja ensi viikolla on leikkikerho. Ohjelmakerho antaa ohjaajalle mahdollisuuden toteuttaa monenlaista toimintaa. (Pietilä 1997, 171.)

Toinen kerhomuoto on harrastekerho. Näitä voi olla esim. sählykerho, pienoismallikerho, ilmaisutaidonkerho, kokkikerho. Kerhonohtajan oman mielenkiinnon avulla erilaiset harrastuskerhot toimivat. Kun on ruuanlaitosta kiinnostunut nuori, niin on hänen kutsumuksensa ja intonsa pitää kokkikerhoa. Koska hän voi käyttää omaa mielenkiintoa hyväksi suunnitellessaan ja kertoessaan ruuanlaiton saloja. (Huotari 1992, 208.)

3.2 Leirit ja retket

Seurakuntien leirit tulivat suureen suosioon heti sotien jälkeen. Viime vuosina leirien osallistujamäärät ovat vähentyneet, mutta sama innostus leiriä kohtaan on kuusikymmenluvun lapsilla kuin 2000-luvun lapsilla.

Leiri-sanalla on monta merkitystä. Jollekin tuo mieleen nuotion, jonka ympärillä lapset ja ohjaajat laulavat tuttuja lauluja tai yöpyminen teltassa ja ruokailuilla ruokakatoksessa. Mutta leiri voi olla yhden yön tai viiden päivän leiri hyvässä leiri-

keskuksessa. Tärkeintä on leiriläisen kokemus leiristä, että on ollut mukavaa toimintaa, mielekästä tekemistä ja on tutustunut uusiin ihmisiin. Samalla harjoitellaan tulemaan toimeen itsenäisesti. Kukaan ei ole laittamassa aamulla vaatteita valmiiksi tai tuomassa aamiaista valmiina. (Ketola 2002, 50-51.)

Leirillä saa myös kokeilla omia rajoja. Leireillä järjestetään erilaisia rasteja, tehtäviä, uintia, kalastusta, luontoseikkailuja ym. Kokemukset auttavat hahmottamaan selviytymistä erilaisista tehtävistä. (Ketola 2002, 50-51.)

Leirejä ovat oman seurakunnan järjestämät, rovastikunnalliset ja eri järjestöjen leirit. Tuhansien leiriläisten leirejä leiriläisiä järjestävät erilaiset järjestöt, esim. Poikien ja Tyttöjen Keskus. Partaharjun maisemissa kolme tuhatta varhaisnuorta puhaltaa yhteen hiileen. Suurella leirillä varhaisnuori kokee kuuluvansa suureen kokonaisuuteen. Tässä yksin, mutta meitä on paljon samanikäisiä varhaisnuoria. Leiri on jaettuna moniin kyliin ja alakyliin. Iltaohjelmissa näkee koko leirin vahvuuden. (Partaharju 2009.)

Leirejä on monenlaisia. Leirit voivat olla tyttö tai poikaleirejä. Ne voivat olla myös koululuokan mukaan, tytön ja pojat yhdessä. Leirien ohjelmat voivat olla mitä erilaisimpia. Leiri voi muun muassa taiteeseen, pienoisautoiluun, urheiluun, kalastukseen, tilkkutyöhön tai leiri voi olla kaikkea mahdollista. Siellä voi olla rastiratoja, elämyksiä, näytelmiä, askartelua, jalkapalloa ym. Työntekijän ideoista ja kentän mielipiteistä rakentuu seurakunnan leirin ohjelma. Nykyään ovat suosittuja myös perheleirit, äiti-lapsileirit, isä-poikaleirit. Niillä leireillä varhaisnuori on oman huoltajansa kanssa leirillä. (Pietilä 1997, 174.)

On varhaisnuorisotyön leiriläisten määrä suuri tai pieni, niin leiri tarvitsee työntekijöitä ja ryhmänjohtajia. Pienikin leiri tarvitsee koulutettuja ryhmänjohtajia tai kerhonohtajia avuksi. (Ketola 2002, 147.)

Ryhmänjohtajien tehtävinä ovat usein se, että he johtavat omaa ryhmää, vetävät iltaohjelmia, auttavat leiriläisiä askartelussa ja kuuntelevat leiriläisten huolia ja murheita. He ovat monesti lähempänä leiriläistä kuin työntekijä. Ryhmänjohtajat ovat työntekijän auttavia käsiä. (Ketola 2002, 147.)

Retki sana mainitaan monessa kirjassa viittaavan samaan kuin leiri. Ne kulkevat käsi kädessä varhaisnuorisotyön ohjelmassa. Retkelle ja leirille on ominaista, että se koskee vain tiettyä viikonloppua eikä vie lapsen aikaa sen enempää. Tämä ajattelu on voimistunut nykypäivän maailmassa. Ei haluta sitoutua pitkäkestoiseen kerhoon tai tapahtumaan. (Huotari 1992, 208.)

3.3 Tapahtumat

Seurakunnilla on monenlaisia tapahtumia. Monissa seurakunnissa on kymppisynttärarit. Synttäreille kutsutaan kaikki sinä vuonna täyttäneet kymmenvuotiaat. Kerhotoimintaa on monessa seurakunnassa ja yksi kerhomuoto on sähly tai salibandykerho. Urheilullisille kerhoille järjestään turnauksia, jossa tärkeintä on pelaaminen ja yhteen puhaltaminen. (Jansa 2010, 272.)

Monet seurakunnat järjestävät konsertteja, jotka voivat olla esim. koululaiskonseritteja. Voi olla koulujen kanssa tehtävää yhteistyötä eli virsivisa tai raamattuvissa, jotka ovat valtakunnallisia kilpailuja. Seurakunta on matkassa auttamassa ja markkinoimassa kilpailua ja kouluista lähetetään karsintoihin luokkia. (Jansa 2010,

273.) Tapahtuma voi olla myös osa jotain projektia, jonka tehtävä on toteuttaa lyhytkestoinen yhteinen esim. kymppisynttärin tai kouluun lähtevien siunaaminen. (Pietilä 1997, 177.)

3.4 Viestintä

Nykyaikana viestintä on tärkeä tekijä leirien ja kerhojen mainonnassa. Kristilliset lasten lehdet ovat mainio lahja varhaisnuorelle. Niissä kerrotaan Jumalasta ja se on tehneet kasvatuksen ammattilaiset yhdessä lasten kanssa. (Pietilä 1997, 177.)

Leirien ja kerhojen mainonnassa tulee huomioida millaisia kuvia tai tekstejä laitetaan leirimainoksiin. Varhaisnuorten tekemisistä vastaa huoltaja ja hän katsoo voiko lastansa lähettää tällaiseen toimintaan. Huono leirimainos voi tehdä sen, että leiriläisiä ei ole tulossa. (Pietilä 1997, 177.)

3.5 Etsivä työ

Etsivällä työllä tarkoitetaan erityisen ryhmän kanssa tehtävää työtä. Jossain seurakunnissa on oma varhaisnuorisotyön erityisnuorisotyönohjaaja. Etsivän työn tavoitteena on rohkaista ja nostaa sellaisia varhaisnuoria, jotka ovat syrjäytyneet tai ovat syrjäytymässä. Näitä voi olla esim. ujut tai sulkeutuneet lapset sekä vilkkaat lapset. Tyypillistä tälle työlle on henkilökohtainen tuki ja apu. (Pietilä 1997, 177.)

3.6 Yhteistyö

Eri järjestöt ja koulut ovat suurempia yhteistyön tahoja varhaisnuorisotyössä. Kouluissa varhaisnuoria tavoittaa helposti. Siellä he ovat jo valmiina. Koulujen kanssa tehtävä työtä on esimerkiksi koulujen aamunavaukset, kouluvierailut, koulupäivystykset, leirikoulut.

Seurakunnan työntekijä voi olla suunnittelemassa koulun kanssa opetussuunnitelmaa. Tämä auttaa yhteistyötä. Näin seurakunta pääsee jo suunnitellun alussa kertomaan, missä voidaan olla mukana. Samoin koulu voi reagoida omalla suunnitelmallaan seurakunnan apuun. (Pietilä 1997, 174.)

Yhteistyötahona voi olla kaupungin tai kunnan nuorisotoimi. Samojen nuorten kanssa tehtävässä työssä yhteistyö on tärkeää. Kumpikin osapuoli saa apua toiselta. Yhteisprojektit auttavat jakamaan kustannuksia ja työpanoksia. Yhteistyötä voi olla myös poliisin, sosiaalitoimiston, lastenkodin kanssa. Nämä tahot ovat mukana monen varhaisnuoren arjessa. Yhteistyöllä voidaan auttaa lasta pääsemään elämässä eteenpäin. Kaikkien tahojen luottamuksellinen suhtautuminen toisiin tahoihin ja arvoihin, mahdollistaa keskustelufoorumin, jossa voidaan miettiä lapsen ja perheen avustamista sekä neuvomista. (Pietilä 1997, 176.)

Järjestöt voivat olla yhdessä tukemassa kasvatustyötä seurakunnan kanssa. Niitä on esimerkiksi partio, pelastusarmeija, urheiluseurat. (Pietilä 1997, 177.)

4 KEMIN SEURAKUNTA

Kemi sijaitsee Lapin läänissä. Oulusta on matkaa Kemiin n.100 kilometriä. Asukkaita oli Kemissä vuonna 2009 22 640. Kemin tunnetuimpia nähtävyyksiä on joka talvinen lumilinna, jäänmurtaja Sampo, jalokivigalleria ja tuulivoimapuisto. Tärkeimpiä työllistäjiä ovat puuteollisuus, kromikaivos sekä Ajoksen satama, joka on pohjoisin satama Suomessa. (Kemi 2011.)

Kemin seurakunta kuuluu Oulun hiippakuntaan. Seurakunta on ollut itsenäinen vuodesta 1902. Seurakunnan jäsenmäärä oli n. 17415 vuonna 2008.

Vuonna 2008 Kemin seurakunnassa oli töissä vuonna 54 työntekijää. (Kemin seurakunnan tasekirja 2008 4, 19.)

Kemin seurakunnan työntekijöitä on eri sektoreilla. Hallinnon puolella heitä on 7, hengellisellä (papit, kanttorit, nuorisotyönohjaajat, lastenohjaajat, diakonit) puolella 30 ja hautausmaalla 4 ja kiinteistötoimessa 13, johon on laskettu myös keittiöhenkilökunta. Jokaisen työpanosta tarvitaan ja kenenkään työ ei ole alempiarvoista. (Kemin seurakunnan tasekirja 2008, 4.)

Seurakunta on panostanut erilaisiin työmuotoihin. On oppilaitospappi, joka yhteiskunnallinen pappi, sairaalapappi. Näitten työalueiden pappien tehtävänä on tukea sen alueen ihmisiä. Esimerkiksi oppilaitospappi tukee esimerkiksi ammattikorkeakoulujen opiskelijoita ja opettajia heidän kysymyksissään. Koululla on hänellä vastaanotto, jolloin voi hänen luonaan käydä kyselemässä apua.

Perhetyöntekijä on perheiden tukena elämän monissa kysymyksissä. Perhetyö on yksi diakonian työmuoto, mutta työntekijä ei ole diakoni. Perhetyöntekijä ottaa vastaan asiakkaita, ryhmäterapiaa, kotikäyntejä, leirejä ym. Kaikki työmuodot yh-

dessä tekevät seurakunnan tarjonnan monipuoliseksi. (Kemin seurakunnan tasekirja 2008, 32, 33, 35, 36.)

Jokainen työmuoto on verkostoitunut eri toimijoiden kanssa. Verkostoitumista on niin seurakunnan omien työmuotojen kesken kuin muiden tahojen kanssa. verkostoituminen on tuonut rikkautta ja tietoisuutta seurakunnasta enemmän. Seurakunnan keskeisenä teemana on ollut tulla kansan pariin. Tästä esimerkkinä on vappupäivänä torilla oleva motoristikirkko, johon kokoontuu joka vuosi satoja kemiläisiä ja vieraspaikkakuntalaisia. Toinen merkittävä on hopealyhty. Joka arkipäivä se kokoaa eläkeläisiä syömään maittavaa ruokaa seurakuntakeskukseen. Emännän apuna on joka päivä ahkeria vapaaehtoisia, jotka koostuvat eläkeläisistä. (Telkki, Puro, Ikonen, Aaltonen & Luutonen 2006, 297-310.)

4.1 Varhaisnuorisotyö Kemin seurakunnassa

Kemin seurakunnan varhaisnuorisotyöllä on netissä varhaisnuorisotyön elementtejä eli toimintatavat. Nämä elementit kulkevat ohjeena toimiessamme varhaisnuorisotyössä

"Sana ja sakramentit

Yhteys toisiin

Vuorovaikutustaidot

Luovuus, virikkeitä

Ainutkertainen Jumalan luoma ihminen

Vastuun kantaminen

Uskoa elämään

Suvaitsevaisuus

Yhteinen vanhemmuus (Tuemme huoltajia)” (Kemin seurakunta 2011.)

Toimin Kemin seurakunnassa nuorisotyönohjaajana ja työni painopisteenä on varhaisnuorisotyö. Varhaisnuorisotyöhön kuuluu myös toinen työntekijä. Olemme hallinnollisesti oma yksikkö. Toinen vastaa työmuodosta ja teemme yhdessä hankintoja sekä suunnittelemme työtä. Tulin seurakuntaan työhön lokakuussa 1999 ja tulin niin sanotulle ”tyttötyöntekijäksi”. Pidin 7–10 -vuotiaille leirejä. Samaan aikaan toinen työntekijä veti poikaleirejä. Yhdessä pidimme 10-14 -vuotiaille leirejä. Vuoden 2006 alussa teimme muutoksen leireihin. Kaikki leirit olisivat yhteisiä tytöille ja pojille sekä siellä on kaksi työntekijää. Minusta muutos on onnistunut. Kahdelle työntekijälle on leireillä tekemistä. Kahden aikuisen läsnäolo tuo leiriläisille turvallisuuden tunnetta.

Leirit ovat nyt luokkajaolla. Luokkajako tarkoittaa sitä, että on leirit 1-2-luokkalaisille, 3 -4 -luokkalaisille, 5 - 6 -luokkalasille ja 7-luokkalaisille. Jokaiselle leirille mahtuu 30 leiriläistä. Leirit ovatkin varhaisnuorisotyön suosituin työalue ja ne ovat aina täynnä.

Varhaisnuorisotyön kerhoja on kaupungin eri osissa. Kerhopaikat ovat joko seurakunnan omissa kerhopisteissä tai vuokrapaikoissa. Viime vuonna on tullut uutena koulujen kanssa tehtävä yhteistyö. Koulu on antanut kolmelle meidän kerholle kerhopaikan. Kerhonohtajina ovat koulutetut kerhonohtajat. Koulutamme ohjaajat yhteistyössä Kemi-Tornion rovastikunnan seurakuntien kanssa ja lisäksi omin voimin. Kerhonohtajat saavat kerhonohtamisesta viiden euron kertapalkkiota. Palkkio maksetaan kahdesti vuodessa. Kerhopaikat määräytyvät yleensä siihen paikkaan, mihin on kerhonohtajien helppo kulkea. (Kemin seurakunnan tasekirja 2008, 27.)

Kerhoja oli keväällä 2009 kaksitoista. Niistä kaksi oli sählykerhoja, kaksi kotitalou-
teen suuntautuneita kerhoja, yksi ilmaisutaidon kerho ja yksi pienoismallikerho.
Loput olivat tavallisia ohjelmakerhoja. Tavallisilla ohjelmakerhoilla tarkoitan, että
kerhossa leikitään, lauletaan, askarrellaan, pelataan ym. Kaikissa kerhoissa oli har-
taus. Tarvikkeet kerhoihin vei työntekijä. Kerholaisten määrä on laskenut viime
vuosina. Monet kerholaiset käyvät kerhoissa, mutta sitoutuminen voi olla nyky-
ään vaikeaa. Lapsen vapaa-ajasta kilpailee moni muukin toimija.

Toinen työntekijä on osallistunut muiden leirien lisäksi perhetyön leireille kuuden
vuoden aikana. Leirit ovat olleet äiti-lapsileirejä, vanhempi-lapsileirejä. Varhais-
nuorisotyöntekijän mukana olo on tuonut sillan perheisiin ja lapsiin. Moni lapsi on
äidin kanssa ensimmäisellä leirillä, ja sieltä on helppo tulla omalle leirille, koska
leiripaikka ja toinen työntekijä on tuttu.

Yhteistyötä tehdään monien tahojen kanssa. Rovastikunnallisina pidämme koulu-
tuksia, yhteisiä palavereja ja tapahtumia. Teemme seurakunnan sisällä yhteistyötä
eri työalojen kanssa. Yhteisiä tapahtumia on esim. ryhmänjohtaja koulutuksessa
kerhomassa varhaisnuorisotyön leirien isoshausta ja mitä me odotamme ryhmän-
johjajalta pienten leirillä. Yhteistyö vaihtelee vuosittain. Yhteistyö riippuu paljon
erilaisista työryhmistä ja projekteista. Teemme kaupungin perhetyön kanssa yh-
teistyötä. Pidämme yhdessä äiti - lapsileirejä, ilmoitamme, kun lasten leirien il-
moittautuminen on työntekijöille. Voivat mainostaa omissa asiakasperheissä seu-
rakunnan leirejä. (Kemin seurakunnan tasekirja 2008, 27.)

4.2 Yhteydet koteihin ja kouluihin

Varhaisnuori on alaikäinen ja kaikki yhteydet menevät kodin kautta. Leireille ilmoittaa lapsensa huoltaja, leiriposti lähtee aikuisen nimellä sekä leirien kyselylomakkeeseen tulee huoltajan yhteystiedot. Turvallisuutta tuo kun on huoltajan tiedot meillä, koska tarvittaessa saamme yhteyden lapsen huoltajaan tai muuhun lapsen tärkeään ihmiseen.

Leirit päättyvät leirijumalanpalvelukseen ja olemme kutsuneet keväästä 2009 asti huoltajia sekä sisaruksia yhteiseen hetkeen. Huoltajia on tullut yhteiseen leirijumalanpalvelukseen kiitettävästi. Leirijumalanpalveluksen lopuksi jaamme kunniakirjat leiriosallistujille. Samalla esittelemme ryhmänjohtajat ja kerromme, miten leiri on mennyt. Huoltajille tulee tietoa ihmisistä ja toiminnasta.

Kerhotoiminnassa kerholaisen tulee tuoda huoltajan tiedot kerhonoijaajalle. Kerholaisen tiedot ovat kerhon turvallisuuspaperin mukana. Näin työntekijän tai kerhonoijaajan helppo ottaa yhteyttä huoltajaan, jos esim. lapsi sairastuu tai tulee ongelmia kerhossa.

Kemin koulujen kanssa tehdään monella tasolla yhteistyötä. Käymme pitämässä aamunavauksia ja tuntivierailuja. Koulujen kanssa olemme sopineet koulukerhoista. Koulukerho tarkoittaa, että koulun tiloissa on seurakunnan oma kerho. Voimme mainostaa kerhoa seurakunnan kerhona ja se on tarkoitettu vain sen koulun oppilaille. Koulukerhot ovat askartelukerhoja ja sählykerhoja. Kerhoissa työskentelevät koulutetut kerhonoijaajat. Seurakunnalla on mahdollisuus viedä kerho- ja leirimainokset kouluille jaettavaksi. Viemme luokittain niputetut laput kouluille ja opettajat ovat jakaneet ne oppilaille. Opettajien jakamat tiedotteet ovat

suuri apu, kun ilmoitetaan uusista kerhoista ja leireistä. Tällä tavalla olemme saaneet leireille ja kerhoihin lapsia.

5 TUTKIMUKSEN TEHTÄVÄ JA MENETELMÄ

5.1 Tutkimusmenetelmät

Tutkimus on kvantitatiivinen ja toteutettu kyselynä kuudennen luokan oppilaille. Tutkimus oli tarpeellista toteuttaa kirjallisena kyselynä, koska tutkittavia oli n. 200 oppilasta. Tutkimus on myös kokonaistutkimus, koska siihen osallistuu kaikki Kemin kuudensien luokkien oppilaat. Tutkimusmenetelmän luotettavuutta lisää sen suorittaminen kontrolloituna. Tarkoitus oli olla läsnä, kun kuudesluokkalaiset tekivät kyselyn. Näin pystyin vastaamaan esille tulleisiin kysymyksiin ja katsoa että oppilaat täyttävät kyselyn itsenäisesti. (Hirsijärvi, Remes & Sajavaara 2009, 140, 180-196.)

5.2 Kyselyn laatiminen

Tein kyselykaavakkeen ja mietin, mitä minä halusin tietää kuudennen luokan oppilailta suhteesta seurakuntaan. Tein hahmotelman kyselykaavakkeesta ja näytin sen työkavereille, jotka antoivat erilaisia mielipiteitä asiasta.

Kun olin saanut kyselylomakkeen valmiiksi, niin otin yhteyttä jokaisen koulun rehtoriin Kemissä. Lähetin heille sähköpostia ja kyselin lupaa kyselyn suorittamiseen. Samalla lupasin pitää oppitunnin seurakunnasta. Jokainen rehtori antoi luvan kyselyn teettämiseen heidän koulullaan. Seuraavaksi kävin joka koululla viemässä kuudennen luokan opettajille oppilaan mukana lähetettävän lapun koteihin. Huoltaja sai päättää osallistuuko oppilas kyselyyn. Kun menin toukokuussa 2009 koululle, niin ne jolla oli lupa kotoa kyselyyn vastaamiseen, saivat vastata.

5.3 Kyselylomakkeen rakenne

Kyselyn ensimmäinen kohta kyseli sukupuolta ja toisena kysyttiin, missä koulussa kuudesluokkalainen on. Näillä tiedoilla halusin katsoa, onko vastauksissa myös eroa tytön ja pojan välillä tai koulujen välillä.

Kolmas kysymys on seurakuntaan viittaavaa. Kyselin, tietääkö kuudesluokkalainen, onko seurakunnan jäsen ja jos ei, niin kuuluuko johonkin muuhun uskonto-kuntaan.

Kohdissa 4–7 kysellään, miten usko ja seurakunta olevan läsnä kuudesluokkalaisen mielestä heidän kotonaan. Voisi olla, heidän huoltajansa vastaisivat toisin.

Seuraavassa kysymyksessä voi mennä paljon eteenpäin, jos ei ole ollut varhaisnuorisotyön leirillä tai kerhoissa mukana. Ne, jotka ovat olleet mukana seurakunnan toiminnassa, vastasivat kyselyn kysymyksiin numerosta 8–16. Niille, jotka eivät ole olleet missään mukana, niin kysymys 17 oli miksi. Halusin tietää, mikä ei ole heitä saanut mukaan toimintaan.

Viimeisessä kysymyksessä 18 oli mahdollisuus kertoa, mitä seurakunta voisi heille tarjota. Tässä kysymyksessä ei ollut rastimahdollisuutta vaan mahdollisuus kirjoittaa ideoita

5.4 Kyselylomakkeen purku

Kemin kaupungin alueella oli kuudesluokkalaisia yhteensä 221. Kyselyyn vastasi 113. Prosentteina tuo luku oli 51 %. Vastauksia kävin läpi laskien, mutta se oli työlästä ja vaikeaa. Huhtikuussa 2010 kävin Ylivieskan ammattikorkeakoulun ti-

loissa tekemässä Reetta Leppälän avustuksella SPSS:llä kaikki kysymykset läpi ja tein taulukot. Keväällä 2011 tein Excel- taulukko ohjelmalla taulukon kysymyksistä.

5.5 Tutkimuksen luotettavuus

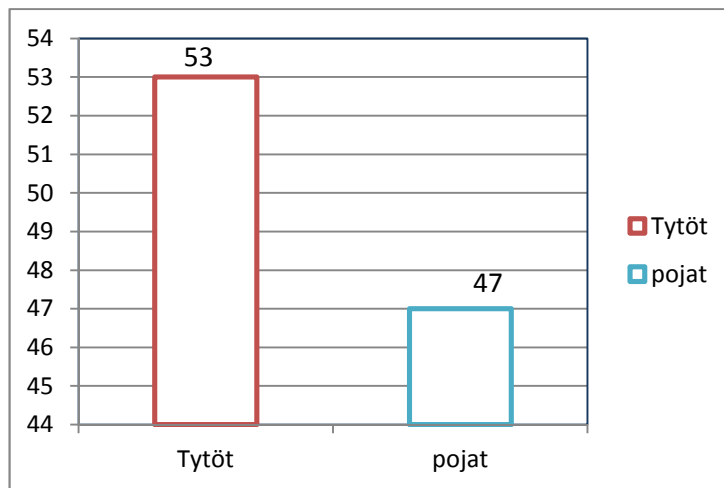
Tutkimus tehtiin jokaiselle luokalle Kemin kaupungissa. Jokaisella tunnilla olin itse paikalla kertomassa kyselylomakkeen ja antamassa neuvoja. Se, että kaikki eivät vastanneet, johtui siitä, ettei heillä ollut lupaa vastata tai lupalomake oli jäänyt kotiin. Ilman lupalappua ei saanut vastata kyselyyn. Ne, joilla ei ollut lupaa, odottivat sen aikaa kun muut vastasivat kyselyyn.

Tunnin loppupuolella kerroin Kemin seurakunnasta ja sen toiminnasta. Näin kuudesluokkalaiset saivat tietoa seurakunnasta ja sen työntekijöistä.

6 TUTKIMUSTULOKSET

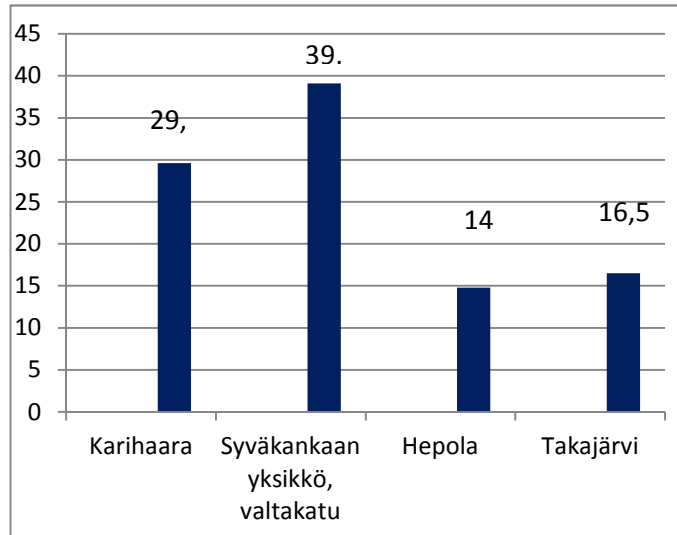
Kyselyn vastauksista 1–6 luvut ovat prosentteina. Kaikki kyselyyn vastanneet vastasivat näihin kysymyksiin.

Kemin kuudesluokkalaista vastasi sukupuolijakautumalla.

Kuvio 1. Koululaisten sukupuolijakauma. N= 115. Tyttöillä oli enemmän mukana huoltajien allekirjoittamia lupia. Kyselyyn sai osallistua, kun oli vanhempien allekirjoittama lupalappu mukana. Jokaisessa luokassa oli melkein puolella jäänyt kotiin tai se oli ilman huoltajan allekirjoitusta.

Kemissä on neljä koulua, joissa on kuudesluokka. Taulukossa on selvitetty missä on vastattu kyselyyn. Luvut ovat prosentteina.

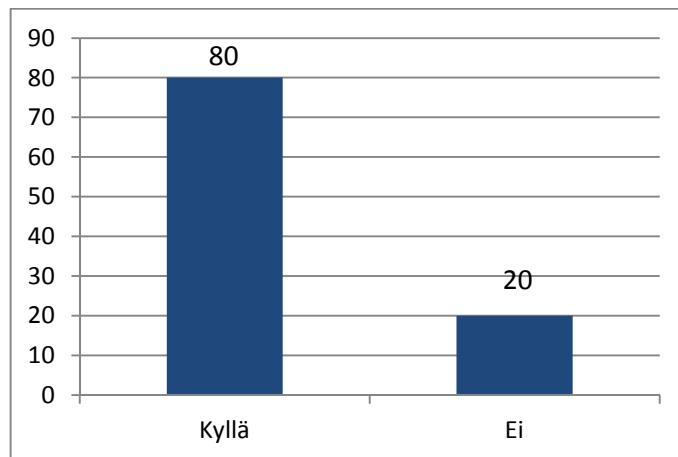

Kuvio 2. N=115 (%) Kuinka paljon on luokissa vastattu.

Luokkakoot ovat joka koulussa samansuuruiset. Eroavaisuutena kouluissa on vain se, kuinka monta rinnakkaisluokkaa on kuudesluokkalaisia. Hepolassa ja Takajärvellä on vain yksi kuudesluokka ja muissa kolme tai neljä luokkaa. Taulukosta selviää, että vastanneita oli hyvin Hepolassa ja Takajärvellä, koska luokkia oli vain yksi.

Vastaamatta jääneistä moni oli seurakunnan aktiiveja varhaisnuoria, jotka ovat olleet sekä leirillä ja kerhoissa. Vastauksissa voisi olla vähän vaihtelua, jos kaikki olisivat vastanneet. Oliko Hepolassa ja Takajärvellä innokkaimpia opettajia, jotka kannustivat oppilaita tuomaan lupalapun kouluun?

6.1 Seurakunnan ja kodin suhde varhaisnuoren näkökulmasta

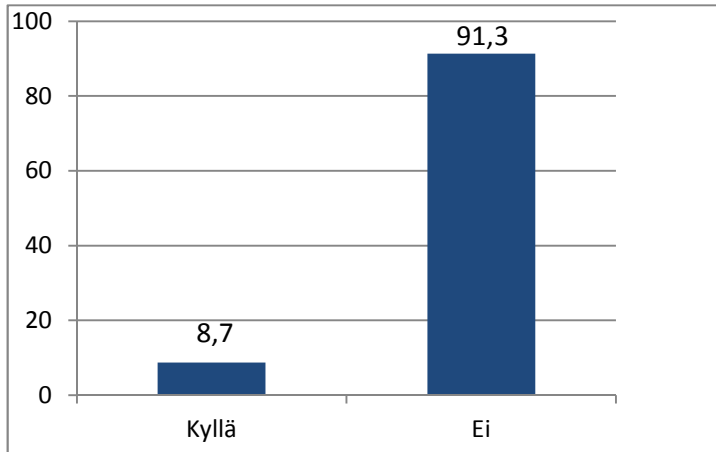

Kuvio 3. Prosentteina Kemin kuudesluokkalaisista, jotka tiesivät kuuluvansa kirkkoon. N= 115 (%). vastaajista yksi kuului muihin uskontoihin.

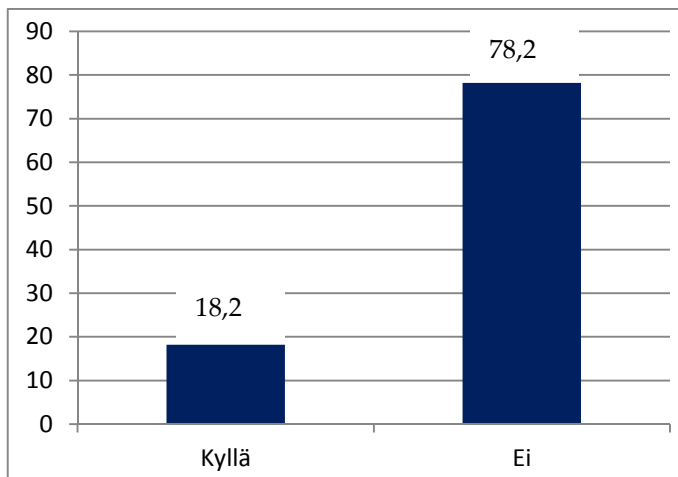
Suomalaisessa tutkimuksessa mukaan suomessa syntyneistä lapsista 84,0 prosenttia kastettiin evankelis-luterilaisen kirkon jäseniksi vuonna 2007. (Nelivuotiskertomus 2004-2007.)

Internetissä Suomen evankelisluterilaisen seurakuntien sivuilla oli Kemin seurakunnan väkiluku vuonna 2009 oli 17 200. Kemin kaupungin väkiluku on 2010 oli 22500. Kemin seurakunnan väkimäärä on prosentuaalisesti n. 76% kaupungin väkimäärästä. Vuonna 2009 Suomen väestöstä kuului 79,7 evankelisluterilaiseen kirkkoon. (Kirkkoon kuuluminen 2011 ja Kemi 2011.) Kuudesluokkalaisten vastaukset ovat linjassa muihin tilastoihin.

Kysyttäessä näkykö perheen arjessa uskonto. Tämä on varhaisnuoren ajatus heidän perheen uskonnollisuudesta.

Kuvio 4. Uskonnollisuus. Vastanneita =115 (%).

Kuvio 5. Kysyttiin, onko perheessäsi puhuttu uskonasioista esim. Jeesuksesta.

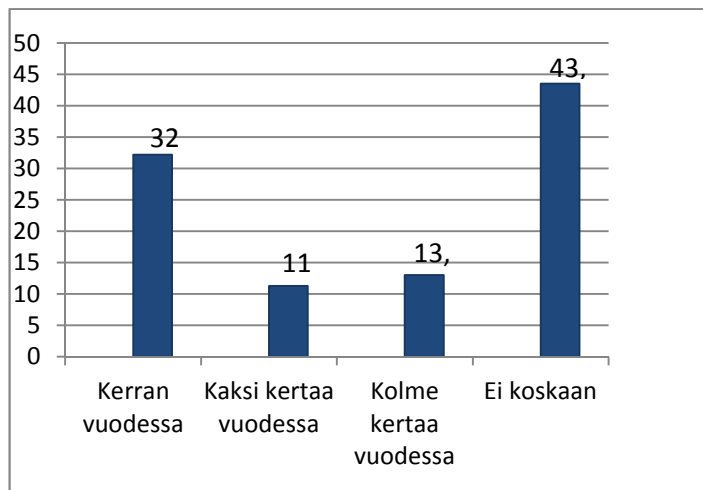
Vastanneita oli 115 %. Kaksi ei muista, onko perheessä puhuttu Jeesuksesta ja uskonasioista ja kaksi ei vastannut kysymykseen ollenkaan. Pruuki kirjoittaa kirjasssa, että vanhempien asenteilla ja kokemuksella on merkitys, kun puhutaan uskon-

nollisuudesta ja uskosta. Sillä on merkitys, kuinka tai millä tavoin lapselle puhutaan. (Pruuki 2010, 224.)

Jos vanhemmat eivät ole kiinnostuneita tai kirkko ei kuulu heidän elämäänsä missään muodossa, niin se heijastuu lapsiin. Näin lapsella voi olla erilainen käsitys kirkosta ja uskonnollisuudesta kuin sellaisen perheen lapsella, jonka perhe on uskonnolle myötämielinen. (Pruuki 2010, 224.)

Seurakunnalla on myös mahdollisuus tuoda lapselle toisenlainen mahdollisuus uskonnollisuudelle. Seurakunta voi omalla toiminnallaan tuoda ilosanomaa ja myönteistä uskonnollisuutta lapselle ja nuorelle. Lapsi tai nuori näkee, että kirkko onkin erilainen, kuin mitä vanhempansa on kertonut tai kokenut. Tässä on seurakunnan työntekijällä mahdollisuus antaa lapselle tai nuorelle aito kokemus, joka auttaa heitä lähemmäs uskonnollisuutta sekä kirkkoa. (Pruuki 2010, 225.)

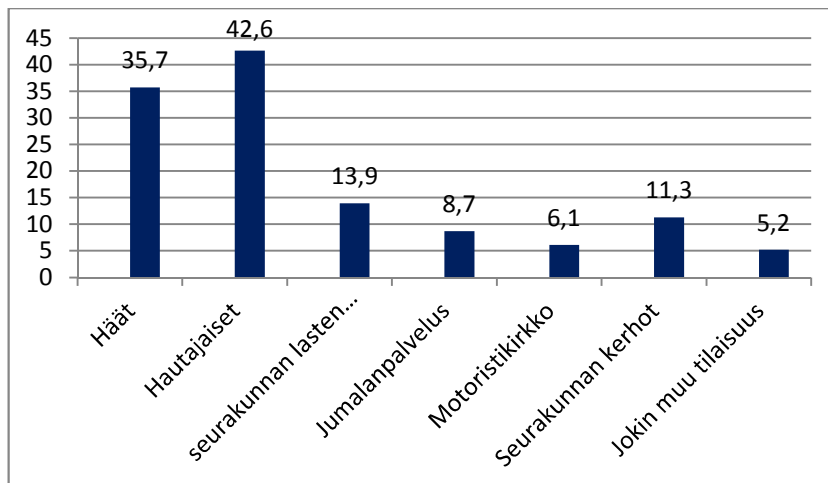
Käyvätkö 12-vuotiaan mielestä hänen perheensä kirkossa?

Kuvio 6. Varhaisnuoren ajatuksia, kuinka heillä käydään kirkossa N= 115 (%). Kysymykseen tarkennus. Kysymyksessä oli myös kohta kolme kertaa tai useammin niin siihen ei vastannut kukaan.

Kävin evl:n kotisivuilla ja sieltä sakastissa, josta löytyi jumalanpalveluksessa käynnit seurakunnittain. Kemin seurakunnan jumalanpalveluksissa oli käyty vuonna 2009 keskiarvokiluvusta eli seurakunnan jäsenistä 0,9 prosenttia. (Seurakunnan väkiluvusta.) Varhaisnuorten vastaukset ovat mielestäni oikean suuntaiset tuohon tilastolomakkeeseen katsottuna. Kemin kirkossa käy vähän väkeä tavallisena sunnuntaina. Suurimmat pyhät eli pääsiäinen ja joulukin sekä konfirmaatiot tuovat kirkkoon väkeä.

Millaisiin seurakunnan tilaisuuksiin perhe on osallistunut vuoden aikana varhaisnuoren mielestä?

Kuvio 7. Kysymyksessä kysyttiin varhaisnuoren mielestä hänen perheensä käy seurakunnan tilaisuuksissa. N= 115 (%). Joku muu kohtaan oli 4 laittanut ristiäiset.

Huomioin taulukosta motoristikirkon. Joka vappupäivänä Kemin Täikön puistossa on hienolla ilmalla 2000 – 3000 ihmistä. Luulisi, että heitä olisi enemmänkin ollut paikalla. Voisiko tälle olla selityksenä se, että sitä lapset eivät miellä seurakun-

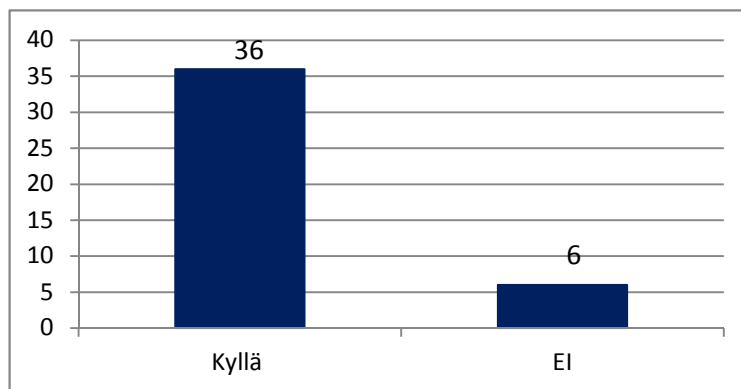
nan tilaisuutena, koska siellä on paljon moottoripyöriä ja vanhoja autoja. Vaikka siinä on jumalanpalvelus, niin laulut ovat punaisen laulukirjan lauluja ja menevämpää kuin kirkossa oleva musiikki. Bändin edessä on iso puinen risti.

Jumalanpalvelukseen oli tullut vastauksia. Varmaan moni on ajatellut vastauksissa konfirmaatiojumalanpalvelukset. Niissä on kirkko täynnä. Rippikoululaisia on joka kesä n. 200 ja jokaisessa kesän konfirmaatiossa on n. 50 rippikoululaista. Näin moni kuudesluokkalainen on ollut mukana edellisen kesän konfirmaatiojumalanpalveluksessa

6.2 Seurakunnan varhaisnuorisotyön kerhotoiminta

Vastaukset muuttuvat henkilömääräksi, koska kaikki kyselyyn vastanneet eivät ole olleet seurakunnan toiminnassa mukana.

Oletko ollut seurakunnan varhaisnuorisotyön kerhoissa?

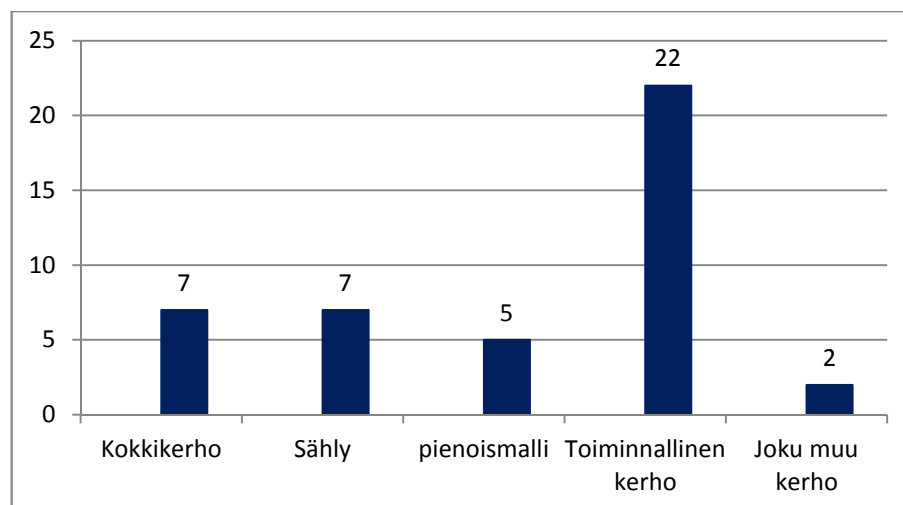

Kuvio 8. Vastaajia 42. Mukavasti jossain vaiheessa elämäänsä ovat olleet seurakunnan kerhoissa mukana.

Monet lapset käyvät kerhoissa katsomassa, millaista kerhotoiminta on. Harvemmin lapsi käy monta vuotta kerhoissa. Sählykerho, jossa on suuri ikäjakauma, voi lapsi olla kauankin kerhossa mukana.

Joka vuosi Suomen kirkolla on varhaisnuorten kerhoja ympäri Suomea. Tilastoista löytyi, että vuonna 2009 oli 50 945 lasta varhaisnuorisotyön kerhoissa ja ryhmiä 4156. Kemissä luku oli 75. Ryhmiä oli 12. (Kerhojen lukumäärä 2011.) Tilastoihin merkittiin vain syksyn kerhot. Kemin kerholaisten määrä oli vähän. Syksy taisi olla hiljaista aikaa kerhoissa. Kerhoja mainostettiin kovasti, mutta lapset eivät niistä kiinnostuneet tai käyneet.

Millaisissa kerhoissa vastanneet ovat olleet vuosien aikana.

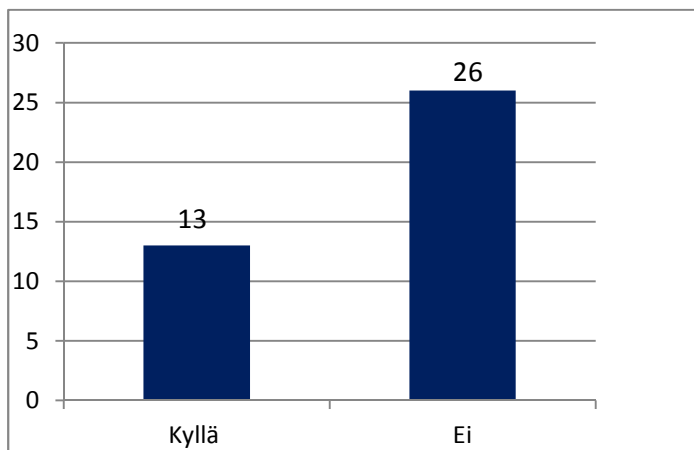

Kuvio 9. Missä kerhossa ovat olleet vuosien aikana. N=39 . Vastanneista joku oli ollut kahdessa erilaisessa kerhossa, joten taulukon numerot ja lukumäärä ei pidä aivan paikkansa. Joku muu kerho, oli ääniä saanut näytelmäkerho ja tyttökerho.

Oudointa oli, että pienoismalli ja sähly eivät saaneet korkeampaa osuutta, koska siellä on ollut jo kauan paljon kerholaisia. Hienointa oli se, että toiminnalliset kerhot, eli kaikki ohjelmakerhot ovat noin korkealla. Niissä on monipuolisesti laulua, leikkiä, askartelua ja hartautta.

Kokkikerhot ovat jo monena vuotena saaneet kerhoon kerholaisia. Kokkikerho nimellään tuo ainakin uteliaisuudella kävijöitä. Kerhon onnistuminen vaatii ruuanlaitosta kiinnostuneet ohjaajat ja hyvät työvälineet. Joka viikko ei ole ollut ruuanlaittoa vaan joka toinen viikko. Tämä sen takia, koska olemme säästäneet elintarvikerahoja näin. Kerholaiset ovat saaneet askarella ja leikkiä. Kerho on näin ollut monipuolisempi.

Kysymykseen kuinka moni kuudesluokkalaisista on ollut kevään seurakunnan kerhoissa.

Kuvio 10. N= 39. Suurin osa lopettaa seurakunnan kerhoissa käynnin jo 4 luokalla. Harvempi käy ylemmillä luokilla Kemin seurakunnan kerhoissa.

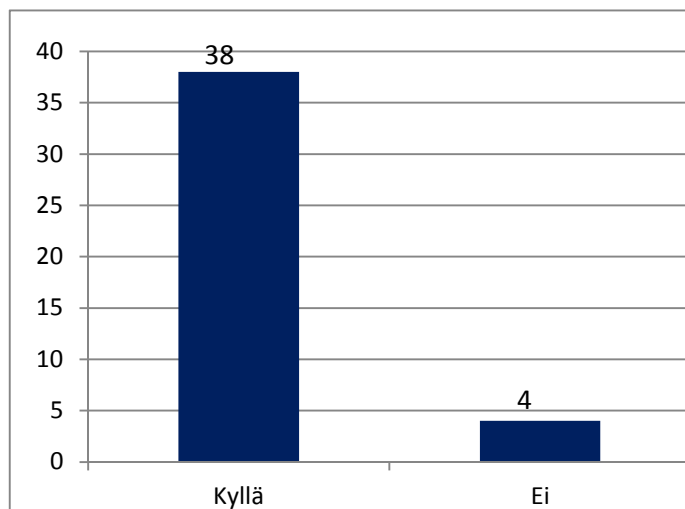
Pietilä kertoo siitä varhaisnuorisotyön ongelmasta, koska työala kattaa 7–14. Voiko ajatella, että 12–14-vuotiaat kävisivät tavallista varhaisnuorisotyön kerhoa.

Tarkoitan tavallisella kerholla ohjelmakerhoa, jossa on askartelua, leikkiä, laulua ja hartautta. (Pietilä 1997, 171.)

Pitäisikö olla erilaista toimintaa 12–14 -vuotiaille? Mitä se voisi olla ja mikä saisi tulemaan seurakunnan toimintaan mukaan? Toinen kysymys voisi olla, onko 12-vuotias kiinnostunut sitoutumaan viikottaiseen kerhotoimintaa? Onko avoimet ovet ja teemalliset illat tulevaisuutta tai jotain muuta?

6.3 Varhaisnuorisotyön leirit

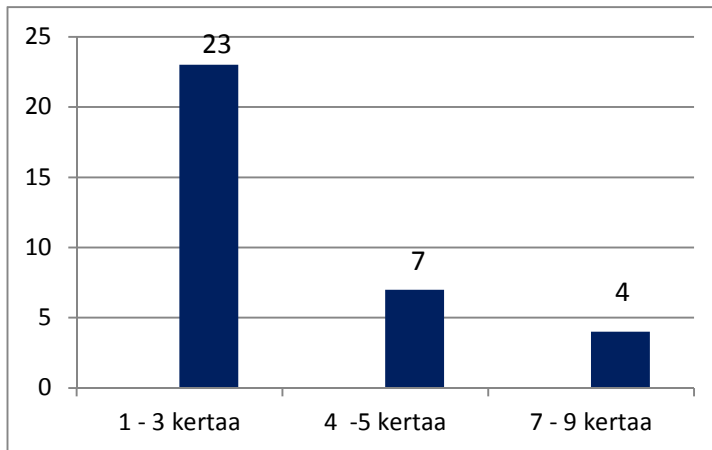
Kysymykseen, oletko ollut seurakunnan leireillä joskus?

Kuvio 11. N= 42. Vastanneista aika moni on ollut joskus leireillä.

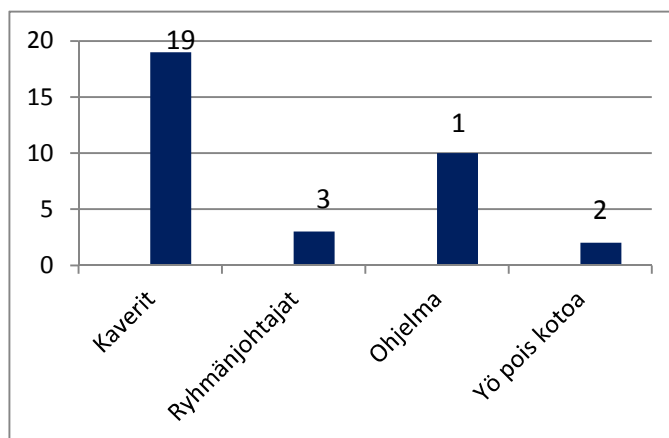
Kemin seurakunnassa oli vuonna 2008 varhaisnuorisotyön leirejä 10 kappaletta. (Kemin seurakunnan tasekirja 2008, 27.) Jokaiselle leirille otetaan 30 leiriläistä eli mahdollisuutta päästä kokemaan leirielämää on jokaisella. Yhdellä kesän leireistä olimme Lapiosalmen telttaleirillä Posiolla, jossa koettiin telttaelämää ja hienoja maisemia.

Kuinka useasti vastaaja on ollut seurakunnan leireillä.

Kuvio 12 N= 34. Kysymyksessä oli vaihtoehtona myös 10–13 kertaa, mutta kukaan ei vastannut siihen. Vastaukset kuvastavat hyvin leiriläisten vaihtuvuutta. Joka ikäryhmässä on niitä jotka käyvät joka leirillä, mutta suurin osa käy silloin tällöin. Monia varhaisnuoria on ollut ensimmäisestä luokasta neljanteen leirillä ja sen jälkeen innostus on hiipunut. Tilalle on tullut muuta toimintaa esim. jääkiekko tai jalkapallo.

Mikä on ollut leirillä parasta? (yksi kohta)

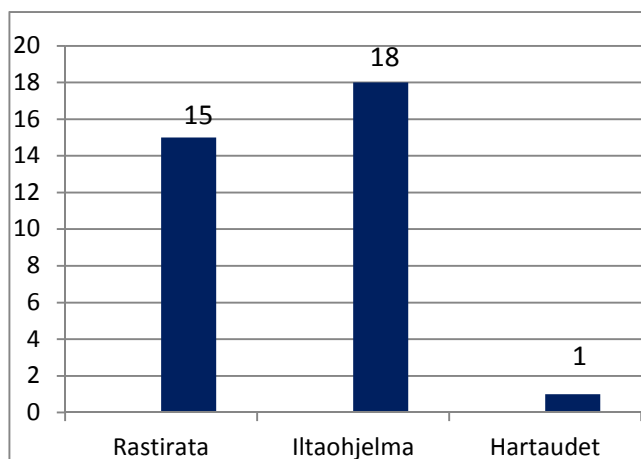

Kuvio 13. N= 34. Kyselyssä oli myös kohta työntekijä ja muu mikä. Ne eivät saaneet yhtään kannatusta.

Suurin osa meidän leiriläisistä tulee leirille kaverin kanssa eli vastaus on ihan odotettu. Oli leiriläinen sitten ensimmäisellä luokalla tai kuudennella niin yhdessä kaverin kanssa tullaan leirille. Joka leirillä tulee yksi tai kaksi ilman tietoa, kuka olisi huonekaveri tai onko yhtään tuttua leirillä.

Työntekijänä taulukkoa katsoessa olen ylpeä tuosta ohjelmasta. Kymmenen oli laittanut sen parhaimmaksi leirillä. Joka leirillä on uusia askartelua, rastiratoja ja ryhmänjohtajat suunnittelevat mukavan iltaohjelman. Ryhmänjohtajat ovatkin tärkeitä leirien onnistumisien kannalta.

Mikä leiriohjelmasta on ollut kiinnostavin (yksi kohta)

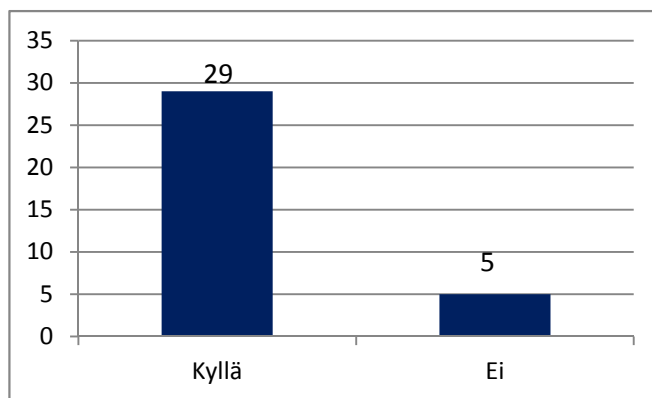
Kuvio 14. N=34. Kyselykaavakkeessa olleista vaihtoehtoista ei saanut ollenkaan ääniä raamatunkertomukset.

Ryhmänjohtajat yleensä suunnittelevat ja toteuttavat iltaohjelman. Iltaohjelman tarkistaa työntekijä, koska esim. varhaisnuorisotyönleirillä on eri leikit tai sketsit kuin rippileirillä. Lapsen ja rippikoululaisen ajatusmaailma on erilainen. Työntekijän on siksi hyvä tarkistaa etukäteen, ettei tule ylilyöntejä.

Ryhmänjohtajan toiminta varhaisnuorisotyönleirillä on moninainen. Hän on tukena pienelle leiriläiselle, auttaa löytämään kadonnutta sukkaa. Moni voi olla ensimmäistä kertaa poissa kotoa ja iltasadun lukeminen illalla rauhoittaa leiriläistä. Monelle lapselle ryhmänjohtajat ovat isoja siskoja ja veljiä. He ovat myös työntekijän apuna käytännön järjestelyissä sekä apuna ohjelmien toteutuksessa. (Ketola 2002, 103.)

Rastiratoja on helppo tehdä ja niitä on seurakunnalla monenlaisia. Niistä on helppo tehdä leiriläisen ikään sopivia esim. kysymyksiä. Varsinkin pienempien koulu-
laisten leirillä ryhmänjohtajat kulkevat ryhmänsä matkassa ja auttaa esim. lukemisessa. Turvallisuutta tuo oman ryhmänjohtajan kulkeminen vieressä.

Kysyin, kerrotaanko leirillä uskosta ja seurakunnasta

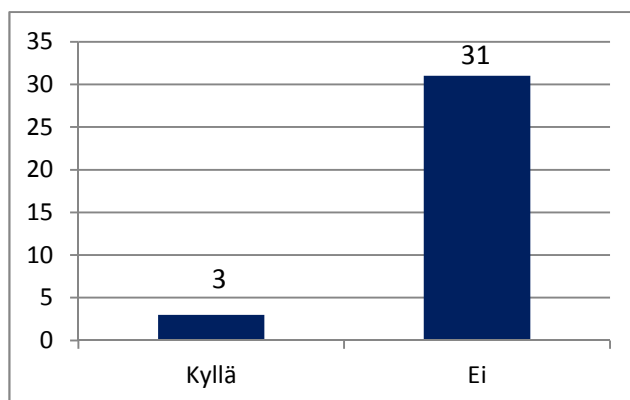
Kuvio 15. N=34. Vastauksien perusteella he ovat saaneet uskoon ja seurakuntaan lisää tietoa leireillä.

Jokela on kirjassaan myös pohtinut sitä, että kuinka leirityössä on mahdollista yhdessä miettiä kristinuskon sanomaa, hiljentyä hartaukseen sekä olla yhdessä kaverien kanssa. Leirien yhteisöllisyys on leirityön suola. Ollaan yhdessä tekemässä hienoa leiriä ja jokaisen leiriläisen toiminta vaikuttaa toiseen. (Jokela 2010, 240.)

Kemissä leirit ovat päättyneet jumalanpalvelukseen. Lauantaina opetellaan laulettavat laulut ja sunnuntaina on tullut seurakunnan pappi pitämään jumalanpalvelukseen. Näin leiriläiset saavat tietoa jumalanpalveluksesta ja seurakunnan papit tulevat tutuksi.

Leireillä olemme jakaneet tietoa varhaisnuorisotyön kerhopaikoista ja seuraavista leireistä, jos niitä on ollut tiedossa. Leirit ovat olleet mainonnan mahdollisuus uusien kerhojen tai olemassa olevien kerhojen mainontaan. Telttaleiriä olemme mainostaneet jo talvileireillä, koska niille on ollut vaikeampaa saada leiriläisiä. Kuvat ovat kertoneet, mitä siellä tapahtuu ja millaista siellä on.

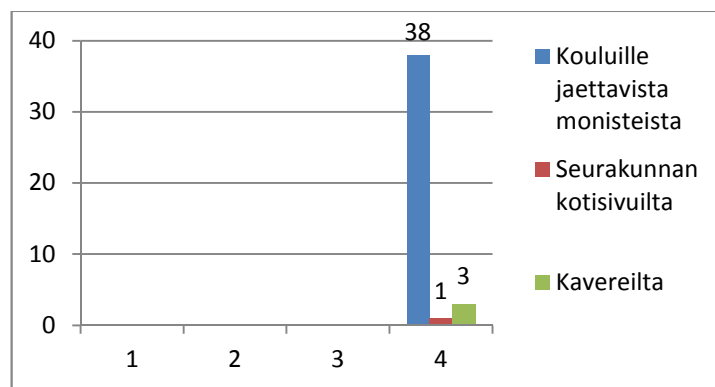
Seurakunnalla on ollut 2000 - luvun alusta asti äiti-lapsileirejä. Kyselin, oliko vastanneista ollut äidin kanssa leirillä?

Kuvio 16. N=34. Lapset ovat äidin matkassa leirillä. Tästä ikäryhmästä ei ollut kuin muutama, joka on ollut tällaisella leirillä.

Äiti-lapsileirit ovat olleet vuosia suosittuja. Monet kemiläiset lapset ovat äidin kanssa viettäneet aikaa leirikeskuksessa. Työntekijän näkökulmasta leirit ovat olleet tärkeitä. Monet lapset ovat olleet leirillä äidin kanssa ja siitä siirtyneet varhaisnuorisotyön leirille. Lapsen on oppinut tuntemaan jo kolmen vuoden iästä. Näin saadaan linkki lapsuudesta kouluikään sekä nuoruuteen, joillakin lapsilla.

Mistä olet saanut tietoa seurakunnan leireistä ja kerhoista?

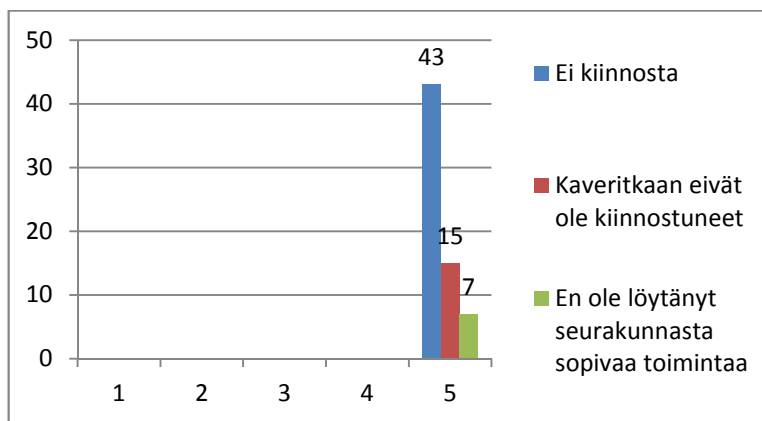
Kuvio 17. N=42. Kysymyksissä oli vaihtoehtona kotiin jaettava rovastikunnallinen Kirkkolaivalehti ja jostain muusta. Nämä kaksi eivät saaneet yhtään ääntä.

Vastauksesta näkyy selvästi kouluihin jaettava monisteen merkitys. Koulujen kanssa tehtävässä yhteistyössä meillä on mahdollisuus viedä leireistä ja kerhoista mainokset kouluihin jaettavaksi oppilaille. Toivottavasti näin on tulevaisuudessakin.

Meillä on kirkkolaiva - lehti, joka ilmestyy jokaiseen kotiin kahden viikon välein. Lehti on rovastikunnallinen ja ilmestyy Uusi Torniolainen lehden välissä. Lehden lukioita eivät ainakaan kuudesluokkalaiset ole. Laitamme lehteen leiri- ja kerho-mainokset, mutta tiedämme, ettei monikaan varmaan niitä lue.

Kemin seurakunnan kotisivuilla on varhaisnuorisotyön sivut. Siellä on tietoa tulevista leireistä ja kerhopaikat sekä ajat. Kotisivuja päivitämme tarpeen mukaan ja esim. leireillä neuvomme viides - ja kuudesluokkalaisia käymään sivuilla.

Jos ei ole ollut missään kerhoissa tai leireillä mukana, niin miksi?

Kuvio 18. N= 67. Kysymykseen ei mahdollisuuksia taloudellisesti ei tullut yhtään vastausta. Jokaisessa ikäryhmässä on monia, jotka eivät ole missään yhteydessä seurakuntaan. Miten pylväikössä korkeimmalle tullut ei kiinnosta saataisiin kaikille ikäryhmille matalammaksi.

Kun mietitään, miksei kiinnosta seurakunnan toiminta. Onko kerhot vääränlaisia vai onko leirien ajankohdat tai ohjelma sellainen, mikä ei 43 vastanneita kiinnosta. Kyselyssä ei ollut kohtaa, että miksi ei kiinnosta. Johon olisi saanut kirjoittaa vastauksen. Tämä lisäkysymys olisi aukaissut tätä kohtaa.

6.4 Seurakunnan kiinnostavuus

Mitä haluat seurakunnalla olevan sinulle tarjolla? Heillä oli mahdollisuus kirjoittaa sanallisesti, mitä he haluaisivat. Vastauksia tuli seuraavasti.

Lajittelin vastaukset kiinnostaviin ja epämääräisiin vastauksiin. Vastauksia tuli kaikkiaan 48 kappaletta. Olen laskenut yhteen aina samanlaiset vastaukset.

Leirejä enemmän halusi kuusi vastanneista. Kuinka paljon enemmän, sitä ei käynyt vastauksessa ilmi. Yksi vastanneista halusi urheiluleirejä. Millaista urheiluleiriä, niin siihen ei ollut vastausta. Luulisin, että ohjelmassa painotettaisiin eri liikuntamuotoihin. Nykyään leireillä ei ole urheiluun suunnattua vaan sellaista ohjelmaa, johon jokainen osallistuja voisi osallistua. Yksi vastanneista halusi myös pitempiä leirejä. Leirien kesto on viikonloppu ja vuodessa on yksi neljän päivän telttaleiri tarjolla. Yksi halusi 6–8-luokkalaisille yhteisiä leirejä. Tämä onkin mielenkiintoinen ikähaarukka. Meillä on leirit tällä hetkellä 5-6-luokkalaisille ja seitsemäsluokkalaisille omansa. Kahdeksaluokkalaiset ovat rippikoulussa ja odottavat pääsevänsä rippileirille.

Kerhotyöhön haluttiin monipuolisempia kerhoja. Kaksi halusi tietokone - ja carting kerhoja, yksi tanssikerhoa, kolme sähly tai jalkapallo sekä talvella jääkiekkokerhoa. Ainoastaan näistä luetelluista kerhoista on meillä sählykerho olemassa. Kolme vastaajista halusi uusia kerhoja, mutta vastauksissa ei ollut, että minkälaisia.

Yksi halusi lisää nuorisotiloja. Kemin seurakunnalla on vain yksi nuorisotila ja varhaisnuorisotyön kerhoja on siellä ja muualla kaupungin alueella seurakunnan kerhopisteissä. Uskon, että vastaaja on nyt mieltänyt kaupungin nuorisotilat.

Kaupungillakin on joitain nuorisotiloja. Niitä on tällä hetkellä kolme kappaletta. (Kemin nuorisotilat 2011.), joka kaupungin osassa ei ole omaa nuorisotaloja.

Yhden mielestä on mahdollisuus kertoa kaikille Jumalasta, Jeesuksesta ja Pyhästä hengestä. Kolmen vastanneen mielestä kaikki on hyvin nytkin. Yhden mielestä koulussa opetetaan uskonnoista niin hyvin, ettei seurakuntaa tarvita.

En tiedä vastauksia tuli 11 kappaletta. Kuuden vastanneen mielestä, he eivät halua mitään. Kolmella vastanneella oli, ettei voisi vähempää kiinnostaa seurakunta. Yksi ei halua mitään ylimääräistä eli hänellä on tekemistä ilman seurakunnan toimintaakin. Yhden mielestä niitä on tarpeeksi, eli seurakunnalla on toimintaa hänen mielestään jo tarpeeksi. Kolme vastanneista halusi jotain hommia, mutta vastauksista ei ilmennyt että mitä he kaipasivat seurakunnan toiminnasta.

7 POHDINTA

Lopputyöni on ollut myös matka omaan työhöni. Mikä varhaisnuorisotyössä on hyvin ja huonosti. Tätä näkökulmaa on pakko joskus tehdä työvuosilla.

Kuudesluokkalainen on elämänsä mielenkiintoisessa vaiheessa. Hän ei ole enää pieni mutta ei ole vielä aikuinenkaan. Ikä tuo myös heidän kanssaan tehtävästä työstä mielenkiintoisen ja haastavan.

Tutkimustuloksista oli häkellyttävää se, että seurakunta on niin monelle vieras asia ja ei kiinnosta vastaus oli monella. Ei kiinnosta mielialan taakse kätkeytyy seurakunnan jäsen, joka ei löydä meiltä mitään. Tuloksista hän ei ole ollut koskaan kerhoissa tai leireillä. Onko hänen ajatuksensa siis oletuksia vai perheestä tulleita?

Tehdessäni kouluissa kyselyä, huomasin oli paljon sen näköisiä kuudesluokkalaisia, joita ei ole koskaan nähnyt missään. Huomasin jo koululla, että seurakuntaa kohtaa ollaan monenlaisella asenteella. On niitä, jotka ovat mukana kympillä toiminnassa ja toisessa kupissa ovat ne, joita ei kiinnosta. Miten saisi sellaisen lapsen mukaan seurakunnan toimintaan ja näyttää, että ennako-odotukset voivat olla erilaisia kuin mikä on toiminta.

Ei kiinnosta tapauksista olen huolissani. Jos niitä on paljon nyt ja niitä on tulevaisuudessa entistä enemmän. Mitä voisi tehdä toisin? Miten me seurakuntana tavoitettaisiin kaikki lapset jossain vaiheessa.

Tähän yksi muoto on koulutyön lisääminen. Tuntivierailuista he voisivat saada uutta tietoa seurakunnan toiminnasta ja ennakkoluulot voisivat muuttua. Kouluja tuntivierailuja tulisi tehdä heti ensimmäisestä luokasta lähtien mahdollisuuksien

mukaan. Vuonna 2009 käytiin jokaisella kemiläisillä koululla kertomassa seurakunnasta ja aiheena oli kotiseurakunta. Jokaisella luokalla on jotain tietoa, mutta muitakin tunteja voisi kouluilla pitää.

Toinen vaihtoehto voisi olla avoimet ovet, joka olisi nuorisotalolla. Avoimet ovet olisi alkuillasta, joten kuudesluokkalainen menisi ennen kahdeksaa illalla kotiin. Voisi olla vapaata oleskelua ja mahdollista leipomista sekä muuta yhteistä toimintaa. Voisiko sinne olla helpompi tulla kuin tavallisiin ohjelmallisiin kerhoihin? Kokeilemisen arvoinen asia, joka tapauksessa.

LÄHTEET

Himberg, L. Laakso, J. Peltola, R. Näätänen, R. & Vidjeskog, J. 2000. Kehittyvä ihminen. Psykologia 1. Porvoo: WSOY.

Hirsijärvi, S, Remes,P.& Sajavaara P, 2009, 15 painos. Tutki ja kirjoita. Helsinki: Tammi.

Hirsijärvi, S, Remes, P.& Sajavaara P, 2007. 13 painos. Tutki ja kirjoita. Helsinki: Tammi.

Hoppu, K, 1996. Suomalaisen lapsiperheen lääkärikirja. 3. painos. Porvoo: WSOY:n graafinen laitos.

Huotari, V, 1992. Elävä seurakunta, seurakuntatyön käsikirja. Jyväskylä: Gummerus Kirjapaino Oy.

Jansa, K. 2010. Varhaisnuorisotyö seurakunnassa, teoksessa kouluikäisen maailma, Jo iso, vielä pieni, toim. Jokela E ja Pruuki H, Jyväskylä: Gummerus Kirjapaino Oy.

Jarasto P, Sinervo N, 1998, kouluikäisen lapsen maailma- elämää varten. Jyväskylä: Gummerus kirjapaino Oy.

Jokela, E, 2010. Tyttöjen ja poikien teologia. Teoksessa kouluikäisen maailma, Jo iso, vielä pieni, toim. Jokela E ja Pruuki H, Jyväskylä: Gummerus Kirjapaino Oy.

Kemi 2011 www.kemi.fi/menu/kuntainfo.htm. Luettu 25.2.2011.

Kemin nuorisotilat 2011:

http://www.lanuti.fi/Suomeksi/Valitse_kunta!/Kemi/Nuorisotilat.iw3. Luettu 14.3.2011.

Kemin seurakunta, Tasekirja 2008, Kemin seurakunnan toiminta ja talous tilikaudella 2008.

Kemin seurakunnan varhaisnuorisotyön 2011. <http://www.keminseurakunta>. Luettu 25.2.2011.

Kerhonojajaajan ABC kurssi. Kerhonojajaajan oikea käsi.1994.Toim. Elina Kaarto, Partaharju: Suomen Poikien ja Tyttöjen keskus-PTK ry.

Kerhonoijaajan peruskurssi 2007. Eväitä varhaisnuorten kerhonoijaamiseen. 2007. Toim.Kinanan. J. Partaharju: Suomen Poikien ja Tyttöjen Keskus-PTK ry.

Kerhojen väkimäärä 2011 saatavissa:

<http://sakasti.evl.fi/sakasti.nsf/sp?open&cid=Content3F24FC>. Luettu 13.3.2011.

Ketola T, 2002, Leirituuli, käsikirja leiritoinnin järjestäjille ja ohjaajille, Poikien ja Tyttöjen Keskus, Hämeenlinna: Karisto Oy.

Kirkkoon kuuluminen 2011 saatavissa:

<http://sakasti.evl.fi/sakasti.nsf/sp?open&cid=Content3F24FC>. Luettu 13.3.2011.

Kirkon nelivuotiskertomus 2004-2007 saatavissa:

http://www.evl.fi/kkh/ktk/nelivuotiskertomus2004_2007/kertomus.pdf. Luettu 10.3.2011.

Nurmi, J-E. Ahonen, T. Lyytinen, H. Lyytinen, P. Pulkkinen L.&Ruoppila, I. 2006. Ihmisen psykologinen kehitys. Helsinki: WSOY.

Luukkonen L, toim. 1997. Nollasta neljääntoista, käsikirja seurakunnan lapsi- ja varhaisnuorisotyöhön. Jyväskylä: Gummeruksen kirjapaino Oy.

Partaharju 2009. Saatavissa www.ptk.fi/partaharju. Luettu 15.4.2009.

Pietilä, H. 1997. Varhaisnuorisotyön erityispiirteitä. Teoksessa Luukkonen, L (toim.)s. 170-178.

Pruuki, L. 2010. Hengellinen lapsi. Teoksessa Jo iso, vielä pieni. Toim. Jokela E ja Pruuki H. Jyväskylä: Gummerus Kirjapaino Oy.

Seurakunnan väkiluvusta 2011 saatavissa:

<http://sakasti.evl.fi/sakasti.nsf/sp3?open&cid=Content3E4639>. Luettu 12.3.2011.

Sinkkonen, J. 2010. Varhaisnuorisotyö seurakunnassa. Teoksessa Jo iso, vielä pieni, toim.Jokela E ja Pruuki H, Jyväskylä: Gummerus Kirjapaino Oy. s.41.

Tamm, M. 1988. Lapsen ja nuoren uskonnollinen maailma. Helsinki: Lasten keskus.

Telkki P. Puro P. Ikonen S. Aaltonen L. & Luutonen J. toim. 2006. Kansliasta kansan pariin, Kemin seurakunnan 100-vuotishistoria 1902 -2002: Gummerus Kirjapaino Oy.

Varhaisnuorisotyön tehtävä ja tarkoitus 2011 saatavissa:

<http://sakasti.evl.fi/sakasti.nsf/sp?open&cid=Content28E3F5>. Luettu 12.3.2011.

Liite 1

Hei kuudennen luokan oppilaan huoltaja / huoltajat

Olen Virpi Ahonen Kemin seurakunnan nuorisotyönohjaaja. Pääpaino on varhaisnuorisotyössä eli 7 – 14-vuotiaissa koululaisissa. Opiskelen työni ohella yhteisöpedagogiksi Keski-Pohjanmaan ammattikorkeakoulussa Ylivieskassa.

Olen tekemässä opinnäytetyötä nimellä ”Kemin seurakunta ja kuudennen luokan oppilas - lähellä vai kaukana toisistaan”. Pidän oppituntivierailun yhteydessä kyselyn, jolla saan tutkimukseen ja opinnäytetyön arvokasta materiaalia. Tämä auttaa myös seurakuntaa varhaisnuorisotyön suunnittelussa.

Kyselyyn vastataan nimettömänä. Toivon myönteistä suhtautumista.

Kuudennen luokan oppilas palauttaa tämän lomakkeen opettajalle viikon sisällä. Kyselyn täyttö on toukokuussa oppitunnin aikana.

Suostun lapseni osallistuvan kyselyyn

Kyllä

Ei

Palautathan tämän opettajalle

Kemissä ____ .5.2009

Huoltajan allekirjoitus

____ . 5.2009 mennessä. Kiitos!

Nimenselvennys

Ystävällisin terveisin

Kyselylomake kuudesluokkaisille

1. Olen
- 1.tyttö 2.poika
2. Olen koulussa
1. Karihaara
- 2.Syväkankaan yksikkö, Sauvosaari
3. Hepola
4. Takajärvi

3. Oletko seurakunnan jäsen?

- Kyllä Ei
- Jos et, niin kuulutko
- Muihin uskontokuntiin
- En tiedä

KOTI

4 Näkykö uskonto kotiarjessa?

- Kyllä Ei

5. Onko perheessäsi puhuttu uskonasioista esim. Jeesuksesta?

- Kyllä Ei

6. Käyttekö kirkossa?

- kerran vuodessa
- kaksi kertaa vuodessa
- kolme kertaa tai useammin
- ei koskaan

LIITE 2/2

7. Millaisiin seurakunnan tilaisuuksiin perheesi on osallistunut vuoden aikana?

Häät

Hautajaiset

seurakunnan lasten leirit

Jumalanpalvelus

Motoristikirkko

Seurakunnan kerhot

Joku muu, mikä _____

Jos et ole ollut seurakunnan toiminnassa mukana niin jatka eteenpäin numeroon 17:sta

8. Oletko ollut seurakunnan varhaisnuorten kerhoissa?

Kyllä Ei

9. Minkälaisissa kerhoissa olet ollut mukana?

Kokkikerho

Sählykerho

Pienoismallikerho

Toiminnallinen kerho (askartelu, leikki, peli)

Jokin muu kerho, mikä _____

10. Olitko tänä keväänä seurakunnan kerhoissa mukana?

Kyllä Ei

11. Oletko ollut seurakunnan leireillä?

kyllä Ei

12. Kuinka monta kertaa olet ollut leirillä?

1- 3 kertaa

4 - 5 kertaa

7 -9 kertaa

10 – 13 kertaa

13. Mikä on ollut leireillä parasta (yksi kohta)

kaverit

ryhmänjohtajat

ohjelma

yö pois kotoa

työntekijät

Muu mikä _____

14. Mikä leiriohjelmasta on ollut kiinnostavin (yksi kohta)

raamatunkertomukset

rastiradat

iltaohjelmat

hartaudet

Muu mikä _____

14. Oletko saanut leireillä tietoa seurakunnasta ja uskosta?

Kyllä Ei

15. Oletko ollut äiti – lapsileirillä mukana äidin kanssa?

Kyllä Ei

LIITE 2/4

16. Mistä olet saanut tietoa seurakunnan leireistä ja kerhoista?

Kouluille jaettavista monisteista

Kirkkolaivalehdestä

Seurakunnan kotisivuilta

Kavereilta

Jostain muualta, mistä _____

_____.

17. Jos et ole ollut seurakunnan kerhoissa ja leireillä mukana, niin miksi?

ei kiinnosta

ei mahdollisuuksia taloudellisesti

kaveritkaan eivät ole kiinnostuneet

en ole löytänyt seurakunnasta sopivaa toimintaa

18. Mitä haluaisit seurakunnalla olevan sinulle tarjota? Voit kirjoittaa tähän vastaukset

Kiitoksia vastauksista!